

ดินและปุ๋ย

Thai Journal of Soils and Fertilizers

ปีที่ 30 / เล่มที่ 1 / เดือนมกราคม - มีนาคม 2551

....พระราชบัณฑิตปุ๋ย

ฉบับที่ 2 W.C. 2550

....ขายปุ๋ย
อย่างไร..

ไม่ติดคุก ?

....ปกคลุม....

....คุยกับ....

ก้าวขยายกสนาคนดินและปุ๋ย
แห่งประเทศไทย.....

"ศ.พิเศษ ดร.สันทัด ใจดี"

....การรอด...

ในการวะปุี่ยแพร...? บาน...

....เกริดนำรู้
เรื่องปุี่ย...

"ดุดดะเดือด"

ผู้รอบรู้เรื่องในดิน...

ปีที่ 30 เล่มที่ 1 / เดือนมกราคม - มีนาคม 2551

วารสาร ปี 1/๒, ฉบับที่ ๑, ประจำเดือน กันยายน - ธันวาคม ๒๕๖๒

สภาพการทำสวนและการใช้ปุ๋ยเคมีสำหรับปาล์มน้ำมันของเกษตรกรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

Situation of Chemical Fertilizer Usage for Oil Palm in Surat Thani Province

ชัยรัตน์ นิลนันท์¹, ธีระพงศ์ จันทรานิยม¹, ประกิจ ทองคำ¹, ธีระ เอกสมมาภรณ์², และปราณี สุวรรณรัตน์¹

Chairatna Nilnond¹, Teerapong Juntaraniyom¹, Prakit Tongkum², Theera Eksomtramage², Pranee Suwanarut¹

บทคัดย่อ

การศึกษาสภาพการใช้ปุ๋ยเคมีสำหรับปาล์มน้ำมันของเกษตรกรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดำเนินการโดยออกไปสำรวจข้อมูลการใช้ปุ๋ยปาล์มน้ำมันจากเกษตรกรจำนวน 40 สวน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการศึกษาจากสวนปาล์มน้ำมันในอำเภอพระแสง กาญจนบุรี ตอนล่าง นาสาร และอำเภอเมือง ดำเนินการสัมภาษณ์เกษตรกรเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญของการจัดการปุ๋ย ได้แก่ ชนิดของปุ๋ยที่ใช้ ปริมาณการใช้ ช่วงเวลาการใช้ และแหล่งความรู้เกี่ยวกับการใช้ปุ๋ย จากผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุ 40-60 ปี มีสวนปาล์มน้ำมันขนาด 30-60 ไร่ ปลูกปาล์มเทเนโร (DxP) มีการใช้ปุ๋ยเคมีทุกสวน และพบว่า 77.5% มีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมี ซึ่งปุ๋ยเคมีส่วนใหญ่ที่เกษตรกรใช้เป็นปุ๋ยเชิงประกลบร่วมกับปุ๋ยเชิงเดียว (60%) เกษตรกร 32.5% ใช้ปุ๋ยเชิงประกลบอย่างเดียว มีเพียง 5% ของเกษตรกรเท่านั้นที่ใช้ปุ๋ยเชิงผสม โดยปุ๋ยเชิงเดียวที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ ปุ๋ยสูตร 0-0-60 (60%) มีการใช้ปุ๋ยสูตร 21-0-0 เพียง 2.5% สำหรับปุ๋ยเชิงประกลบที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ ปุ๋ยสูตร 13-13-21 ซึ่งมีจำนวนเกษตรกรใช้มากที่สุด (37.5%) รองลงมาได้แก่ ปุ๋ยสูตร 15-15-15 (22.5%) ปุ๋ยสูตร 14-10-30 (17.5%) และ 14-8-32 (10%) ซึ่งเห็นได้ว่าชนิดของปุ๋ยส่วนใหญ่ที่ใช้ (สูตร 13-13-21 ซึ่งมีสัดส่วน N : P₂O₅ : K₂O เท่ากับ 1:1:1.6 และ 15-15-15 ซึ่งมีสัดส่วน N: P₂O₅:K₂O เท่ากับ 1:1:1) ให้ชาตุอาหารไม่สอดคล้องกับความต้องการชาตุอาหารของปาล์มน้ำมันที่คิดเป็นสัดส่วนของ N : P₂O₅ : K₂O โดยประมาณเท่ากับ 2.8 : 1 : 4.8 สำหรับปริมาณ

ปุ๋ยเคมีที่ใช้นั้นเกษตรกรส่วนใหญ่ (52.5%) มีการใส่ปุ๋ย 5-10 กก./ตัน/ปี และส่วนใหญ่ (65%) มีการใส่ 2 ครั้ง/ปี มีเกษตรกรถึง 75% ยังขาดความรู้ในเรื่องการวิเคราะห์ดิน และใน แต่เท่านั้นไม่มีความจำเป็นต้องวิเคราะห์ดินและในประกอบการใช้ปุ๋ย ในส่วนของแหล่งความรู้ในการจัดการปุ๋ยที่เหมาะสม พบร่วมกับเกษตรกร 46% ได้รับความรู้จากผู้รับผิดชอบ 26% ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม 23% เท่านั้น ได้รับความรู้จากหน่วยงานของรัฐ

Abstract

Situation of chemical fertilizer usage for oil palm in Surat Thani Province was investigated by using questionnaire regarding with fertilizer management, type of fertilizer used, amount and time of fertilizer application including source of information on fertilizer management of farmers. Forty plantations from Amphoe Prasang, Kanchanadith, Donsak, Nasarn and Maung were selected for study. Most of plantation owners are 40-60 years of age and using a Tenera hybrid for cultivation. The investigation results revealed that chemical fertilizer was used by all farmers which 60% of farmers used compound fertilizer together with single fertilizer, 32.5% of farmers used only compound fertilizer and only 5% of farmers used mixed fertilizer. The most popular single fertilizer used by farmers (60%) was 0-0-60 and only 2.5% of farmers used 21-0-0. Four types of common compound fertilizer used by farmers were 13-13-21(37.5%), 15-15-15 (22.5%),

¹ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการผลิตปาล์มน้ำมัน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จังหวัดสงขลา 90112

² Oil palm Research and Development Center, Faculty of Natural Resources, Prince of Songkla University, Songkhla 90112

14-10-30 (17.5%) and 14-8-32 (10%). It was found that majority of compound fertilizer (13-13-21 and 15-15-15) used by farmers had ratios of N : P₂O₅ : K₂O of 1 : 1 : 1.6 and 1 : 1 : 1 which are not suitable for a ratio of 2.8 : 1 : 4.8 required by oil palm. Most of farmers (65%) applied 5-10 kg. of fertilizers per palm/year which split into 2 times of application per year. However, 75% of farmers still lack of knowledge of soil and plant analysis but aware that this knowledge was needed for proper fertilizer management. Regarding with source of fertilizer management information, many of farmers (46%) received this information from fertilizer shop, 26% of farmers received from their neighbour plantations and only 23% received from government officers.

Key words : Oil palm, chemical fertilizer, Surat Thani Province

คำนำ

ปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่ให้ผลผลิตน้ำมันต่อหน่วยพื้นที่ปลูกสูงกว่าพืชน้ำมันอื่นๆ มากนิด สามารถผลิตน้ำมันได้สูงถึงประมาณ 520 กิโลกรัม/ไร่ สูงกว่าตัวเวลลิงตันเกือบ 10 เท่า (ธีระ และคณะ, 2546; von Uexkull and Fairhurst, 1991) นอกจากนี้ต้นทุนในการผลิตน้ำมันต่อ กิโลกรัม ก็ยังถูกกว่าพืชน้ำมันชนิดอื่นอีกด้วย (สุริยา, 2547 ; กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2547) ปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่ปลูกได้ดีในเขตภูมิอากาศแบบร้อนชื้น ซึ่งเหมาะสมกับภาคใต้ของประเทศไทย โดยประเทศไทยผลิตน้ำมันปาล์มน้ำมันอยู่ในอันดับ 5 ของโลก มีพื้นที่ปลูกประมาณ 2 ล้านไร่ ในปี 2547 น้ำมันปาล์มที่ผลิตได้เกือบทั้งหมดใช้ในการอุปโภคและบริโภค พ่อพี่ยังในประเทศไทยอย่างไรก็ตามในอนาคตความต้องการใช้น้ำมันปาล์มของประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยคาดการณ์ว่าจะเพิ่มการใช้จาก 775,000 ตัน ในปี 2547 เป็น 1.14 ล้านตัน ในปี 2561 (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2547) ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงความต้องการที่จะใช้น้ำมันปาล์มในการผลิตใบโอดีเซล

ตามนโยบายของรัฐบาล สำหรับการผลิตปาล์มน้ำมันของประเทศไทยนั้น ในปี 2547 มีเนื้อที่ปลูกประมาณ 2 ล้านไร่ ผลิตทะลายปาล์มน้ำมันได้ 4.90 ล้านตัน ผลิตน้ำมันปาล์มดิบได้ 794,000 ตัน ซึ่งที่ ผลปาล์มออกมาก คือ เดือนมีนาคม-ตุลาคม เกษตรกรร้อยละ 96 เป็นเกษตรกรรายย่อย ขนาดพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ต่ำกว่า 50 ไร่/ราย ครอบครองเนื้อที่รวมกัน 72% ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด โดยเกษตรกรกลุ่มนี้มีกระบวนการผลิตที่ไม่ค่อยถูกต้อง เหมาะสม ทำให้ได้ผลผลิตต่ำและมีต้นทุนการผลิตสูง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2547) ดังนั้นการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการด้านการผลิต จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการจัดการด้านปุ๋ย เนื่องจากปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่ต้องการธาตุอาหารสูง โดยมีการประมาณการใช้ธาตุอาหารสะสมในช่วง 9 ปี ของการเจริญเติบโต ได้ดังนี้ ในโตรเจน (N) 196-275 กก./ไร่, ฟอสฟอรัส (P) 32-43 กก./ไร่, โพแทสเซียม (K) 296-398 กก./ไร่, เมกนีเซียม (Mg) 50-67 กก./ไร่ และแคลเซียม (Ca) 84-115 กก./ไร่ (Tan, 1976) และจากการวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารที่สูญเสียออกไปกับผลผลิต พบว่าในการเก็บเกี่ยวผลผลิตทะลายสด (Fresh fruit bunch: FFB) ออกไปทุกๆ 1 ตัน (1,000 กก.) นั้น ทำให้มีการสูญเสียธาตุ N, P, K, Mg และ Ca ออกไปประมาณ 2.94, 0.44, 3.71, 0.77 และ 0.81 กก. ตามลำดับ (Fairhurst and Mutert, 1999) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการใส่ปุ๋ยให้แก่ปาล์มน้ำมัน เพื่อชดเชยปริมาณธาตุอาหารที่สูญเสียไปกับผลผลิต หรือสูญเสียไปกับการกรองของดิน และการชะล้างของดิน เนื่องจากฝนตกมาก ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่ก็ได้มีการใส่ปุ๋ยอยู่แล้ว แต่การใส่ปุ๋ยมีความหลากหลาย อาจไม่เพียงพอหรือถูกต้องเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตของปาล์มน้ำมัน ประกอบกับปุ๋ยเคมีมีราคาแพง การทราบถึงข้อมูลการจัดการปุ๋ยของเกษตรกรตั้งแต่ล่าง สามารถใช้เป็นข้อมูลพิจารณาการจัดการปุ๋ยที่เหมาะสม และสามารถลดต้นทุนการผลิตได้

จึงต้องประยุกต์ใช้ความรู้ทางด้านการศึกษาที่มีอยู่ในประเทศไทย ให้สามารถนำไปใช้ในการจัดการปุ๋ยของเกษตรกรในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพิจารณาการจัดการปุ๋ยปาล์มน้ำมันให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

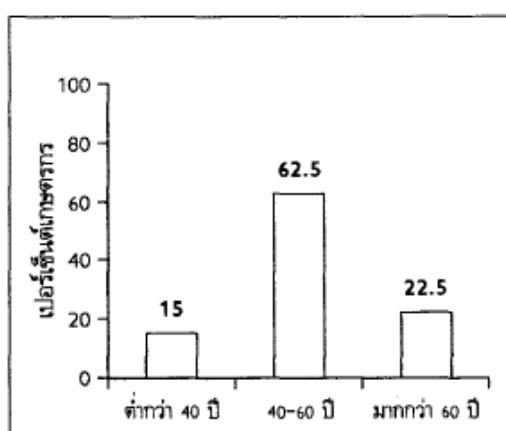
วิธีการ

ทำการศึกษาข้อมูลการใช้ปุ๋ยปาร์มnamannของเกษตรกร จำนวน 40 ราย ในช่วงเดือนมีนาคม ถึง พฤษภาคม พ.ศ. 2549 โดยสุ่มตัวอย่างการศึกษาจากอำเภอพระแสง กาญจนบุรี ดอนสัก นาสาร และอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทำการออกแบบสอบถามตามประกอบไปด้วยข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบุคคลและการจัดการปุ๋ย ตลอดจนปัญหาด้านการจัดการอื่นๆ ดำเนินการสัมภาษณ์เกษตรกรเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญของการจัดการปุ๋ย ดังนี้ ชนิดของปุ๋ยที่ใช้ ปริมาณการใช้ ช่วงเวลาการใช้ การใช้สารปรับปรุงดินอื่นๆ และแหล่งความรู้ของการใช้ปุ๋ย

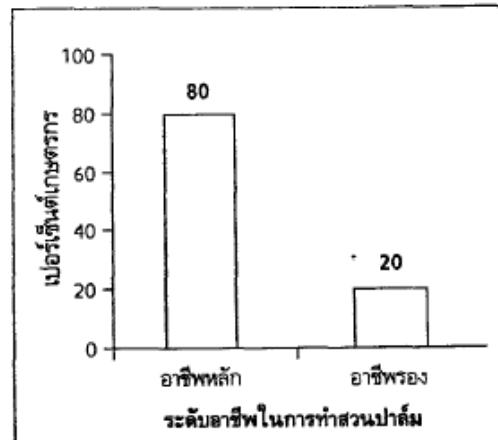
ผลและวิเคราะห์ผล

1.1 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรเจ้าของสวนปาล์มน้ำมัน

จากกลุ่มเกษตรกรจำนวน 40 ราย ซึ่งเป็นผู้ปลูกปาล์มและทำน้ำยี่ผลผลิตให้กับโรงงานสกัด SPO แสงสิริน้ำมันปาล์ม และโรงงานกาญจนดิษฐ์น้ำมันปาล์ม โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ 62.5% มีอายุระหว่าง 40-60 ปี กลุ่มตัวอย่าง 22.5% มีอายุมากกว่า 60 ปี และ 15% ของกลุ่มตัวอย่างมีอายุต่ำกว่า 40 ปี (รูปที่ 1) ซึ่ง 80% มีอาชีพการทำสวนปาล์มเป็นอาชีพหลัก โดยมีสวนยางเป็นอาชีพรอง ส่วนเกษตรกร 20% ที่ทำสวนปาล์มเป็นอาชีพรอง จะทำสวนยางเป็นอาชีพหลัก หรือทำอาชีพอื่นๆ เช่น รับราชการ ค้าขาย ฯลฯ เป็นอาชีพหลัก (รูปที่ 2)

รูปที่ 1 เผอเรื้นต์เกษตรกรในช่วงอายุต่างๆ

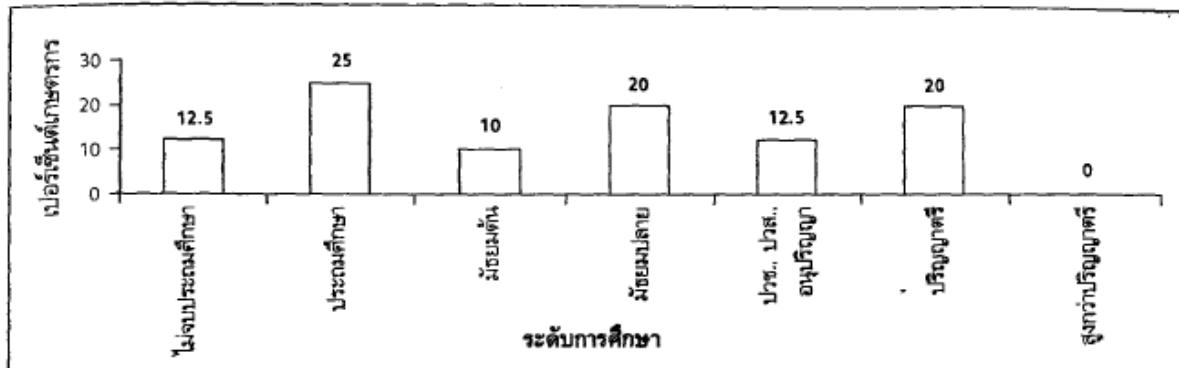

รูปที่ 2 เผอเรื้นต์เกษตรกรที่ทำสวนปาล์มเป็นอาชีพหลัก และเป็นอาชีพรอง

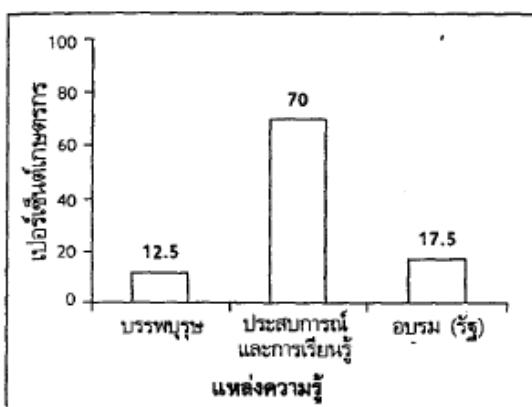
1.1.1 ระดับการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ทางการเกษตร

ผู้ให้ข้อมูลมีระดับการศึกษาสูงสุด คือ ระดับบริโภคตรี (20%) และระดับการศึกษาต่ำสุด คือ ไม่จบประถมศึกษา (12.5%) โดยกลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้ระดับต่ำกว่าประถมศึกษาถึงจบประถมศึกษาจะมี 37.5% มีพื้นฐานความรู้ระดับมัธยมศึกษา 30% และระดับอนุปริญญาถึงปริญญาตรี 32.5% (รูปที่ 3) จะเห็นว่าเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่ามัธยมต้น (52.5%) มาข้างหน้า ซึ่งเป็นแนวโน้มที่ดี เนื่องจากการทำสวนปาล์มให้ประสบผลสำเร็จ (ผลผลิตสูง ต้นทุนต่ำ) เกษตรกรจำเป็นต้องมีการศึกษาหากความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา ซึ่งจากการสำรวจพบว่าเกษตรกร 70% ได้ความรู้จากประสบการณ์และเรียนรู้ด้วยตนเอง มีเพียง 17.5% ที่ได้ความรู้โดยมีการอบรมจากรัฐ (รูปที่ 4) จากข้อมูลดังกล่าวสังท้อนให้เห็นว่ารัฐยังให้ความช่วยเหลือไม่เพียงพอ พนักงานเกษตรกรเพียง 27.5% ที่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐ (รูปที่ 5) ซึ่งรูปแบบของการช่วยเหลือ มักจะเป็นการแจกกล้าปาล์มในโครงการต่างๆ แต่ยังขาดความช่วยเหลือในการให้ความรู้ทางการเกษตร

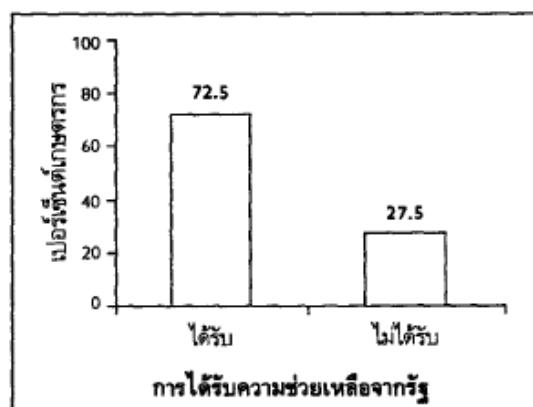
จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ (78%) มีอายุต่ำกว่า 60 ปี เป็นผู้มีความรู้สูงกว่ามัธยมต้น (52.5%) และทำสวนปาล์มเป็นอาชีพหลักอยู่แล้ว มีความพร้อมและความต้องการในการพัฒนาศักยภาพในการผลิตปาล์มน้ำมัน หากมีองค์กรของรัฐหรือเอกชนร่วมมือกันเข้าไปให้ความรู้ ต่างๆ ในด้านการผลิตปาล์มน้ำมันแล้ว ก็จะช่วยให้การผลิตปาล์มน้ำมันมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 3 เปอร์เซ็นต์รายได้จากการสอนในพื้นที่ศึกษา

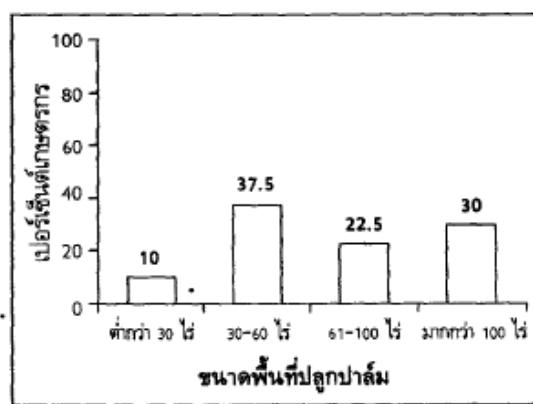
รูปที่ 4 แหล่งความรู้ที่เกษตรกรในพื้นที่ศึกษาได้รับ

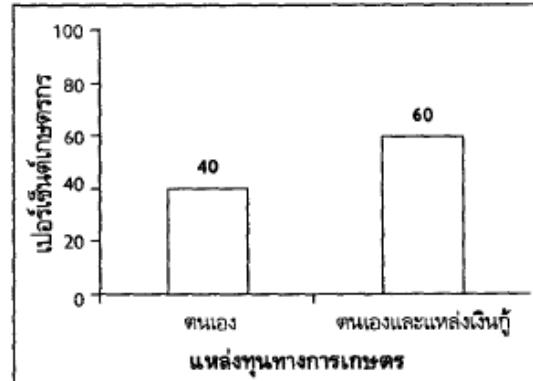
รูปที่ 5 การได้รับความช่วยเหลือจากวิสาหกิจของกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่ศึกษา

1.1.2 พื้นที่ปลูกและแหล่งทุน

ในการทำสวนปาล์ม เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลมีพื้นที่ปลูก 30-60 ไร่ มีจำนวนมากที่สุด (37.5%) โดยเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกต่ำกว่า 30 ไร่ มีจำนวนน้อยที่สุด (10%) และมีเกษตรกรรายใหญ่ ซึ่งมีพื้นที่ปลูกมากกว่า 100 ไร่ จำนวน 30% (รูปที่ 6) โดยพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นพื้นดีiyากัน แต่จะแบ่งเป็นสวนขนาดเล็กหลายๆ แปลง (ซึ่งพื้นที่ทุกแปลงรวมกันมากกว่า 100 ไร่) ในการทำสวนของเกษตรกรจะทยอยปลูกปาล์มไปทีละแปลง แล้วค่อยทำซื้อที่ดินเพิ่มเติม และขยายการปลูกต่อไป โดยพบว่าแหล่งทุนทางการเกษตรนั้น 60% ของเกษตรกร ใช้ทุนของตนเองร่วมกับแหล่งเงินกู้ (โดยเฉพาะ รภส.) มีเพียง 40% ที่ใช้ทุนของคน亲ทั้งหมด (รูปที่ 7) เสต็งให้เห็นว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกน้อยกว่า 100 ไร่ จัดเป็นเกษตรกรรายย่อย เมื่อจะมีเงินลงทุนของตนเอง (40%) แต่ส่วนใหญ่ต้องอาศัยแหล่งเงินกู้เพิ่มด้วย ดังนั้นการสนับสนุนในเรื่องแหล่งทุนจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่จำเป็นในการผลิตปาล์มน้ำมัน

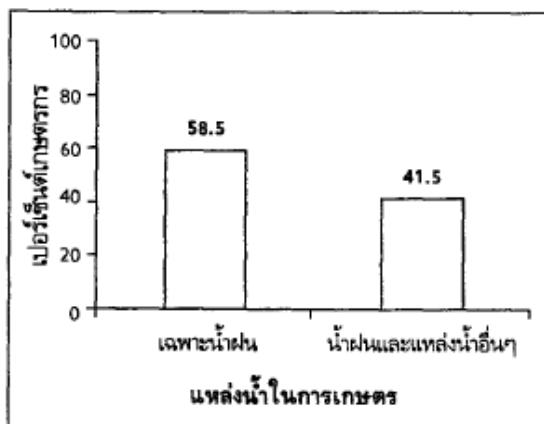

รูปที่ 6 ขนาดพื้นที่สวนของเกษตรกรในพื้นที่ศึกษา

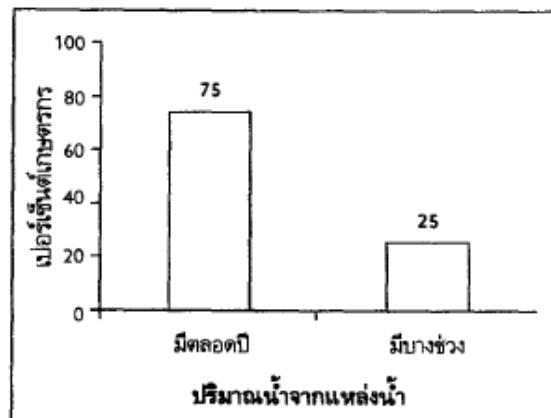

รูปที่ 7 ที่มาของแหล่งทุนในการทำสวนปาล์มของเกษตรกรในพื้นที่ศึกษา

ในการเลือกพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน เกษตรกรเริ่มมีความเข้าใจถึงความต้องการน้ำของปาล์มน้ำมัน โดยเกษตรกรส่วนใหญ่ทราบว่าต้องเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกำหนดการให้ผลผลิตของปาล์มน้ำมัน หากการสำรวจพบว่าสวนปาล์มของเกษตรกรที่ได้รับน้ำเพียงพอแล้ว มีจำนวน 58.5% ในขณะที่สวนปาล์มที่ได้รับน้ำจากน้ำฝนและแม่น้ำในสวนปาล์ม (เห็น สร่าน้ำ บ่อबาดาล หรือน้ำคลประทาน) มีจำนวน 41.5% (รูปที่ 8) ซึ่งในพื้นที่ที่มีแหล่งน้ำเพียง 75% สามารถให้น้ำได้ตลอดทั้งปี (รูปที่ 9) ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวนั้นถ้าได้รับการสนับสนุนในการจัดการน้ำที่ดีก็จะสามารถใช้น้ำช่วยเพิ่มผลผลิตให้กับเกษตรกรได้ สำหรับพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ส่วนใหญ่ที่ปลูกใช้พันธุ์ปาล์มลูกผสมเมเนอรา (DxP)

รูปที่ 8 แหล่งน้ำในการทำสวนปาล์มของพื้นที่ศึกษา

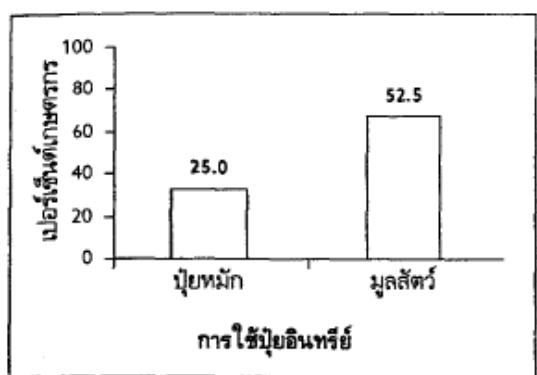
รูปที่ 9 ปริมาณน้ำจากแหล่งน้ำในพื้นที่ศึกษา

1.2 การใช้ปุ๋ย

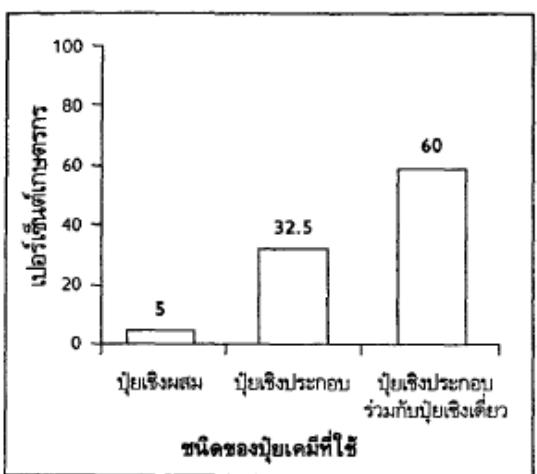
ในการใช้ปุ๋ยสำหรับปาล์มน้ำมัน เกษตรกรมีการใช้ปุ๋ยเคมีทุกสวน นอกจากราคาถูกแล้ว ปุ๋ยเคมีด้วย พ布ว่าเกษตรกร 25% ใช้ปุ๋ยมูลครัวร่วมกับปุ๋ยเคมีด้วย พ布ว่าเกษตรกร 25% ใช้ปุ๋ยมูลครัวร่วมกับปุ๋ยเคมี (รูปที่ 10) ซึ่งปุ๋ยมักสวนใหญ่มักจะเป็นสัดส่วนจากโรงงาน เช่น เส้นใยปาล์ม หรือหางลายเปล่า นอกจากนั้นยังพบว่าเกษตรกร 52.5% มีการใช้ปุ๋ยมูลสัตว์ร่วมด้วย โดยใช้มูลไก่หรือมูลวัวในอัตราประมาณ 25 กก./ตัน/ปี ส่วนเกษตรกรที่เหลือ 22.5% ไม่มีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรทั้งหมดรู้ถึงความจำเป็นที่ต้องมีการใช้ปุ๋ยเคมีในการผลิตปาล์มน้ำมัน และส่วนใหญ่ยังคงรักษาความสำคัญของการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมด้วย โดยมีแหล่งของปุ๋ยอินทรีย์จากวัสดุอินทรีย์และมูลสัตว์ที่มีอยู่ในห้องถัง

1.2.1 ชนิดของปุ๋ยเคมีที่ใช้

เกษตรกรใช้ปุ๋ยกับปาล์มน้ำมัน 3 แบบ ได้แก่ ปุ๋ยเชิงประกอบ (compound fertilizer) ได้จากการนำแม่ปุ๋ยผสมจนเป็นเนื้อเดียวกัน เช่น ปุ๋ยสูตร 13-13-21 และ 15-15-15) ปุ๋ยเชิงผสม (ปุ๋ยที่ได้จากการผสมของแม่ปุ๋ยมากกว่า 1 ชนิดขึ้นไป เพื่อให้ได้มาตรฐานตามความต้องการ เช่น การใช้ 18-46-0 ผสม 21-0-0 ผสม 0-0-60) และปุ๋ยเชิงเดียว (แม่ปุ๋ยเป็นสารประกอบที่มีธาตุอาหารอยู่ในปริมาณสูง เช่น 18-46-0, 21-0-0, 0-0-60) โดยเกษตรกร 60% ใช้ปุ๋ยเชิงประกอบร่วมกับปุ๋ยเชิงเดียว 32.5% ใช้ปุ๋ยเชิงประกอบเพียงอย่างเดียว มีเกษตรกรเพียง 5% ที่ใช้ปุ๋ยเชิงผสม (รูปที่ 11) อนึ่ง การที่จำนวนเปอร์เซ็นต์รวมของการใช้ปุ๋ยทั้ง 3 ลักษณะ ไม่ครบ 100% เนื่องจากการใช้ปุ๋ยของเกษตรกรในรอบปีมีการใช้ปุ๋ยมากกว่า 1 แบบ โดยปุ๋ยเชิงเดียวที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ ปุ๋ยสูตร 0-0-60 (ประมาณ 60%) มีการใช้ปุ๋ยสูตร 21-0-0 เพียง 2.5% สำหรับปุ๋ยเชิงประกอบที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ ปุ๋ยสูตร 13-13-21 ซึ่งใช้มากที่สุด (37.5%) รองลงมา ได้แก่ ปุ๋ยสูตร 15-15-15 (22.5%) ปุ๋ยสูตร 14-10-30 (17.5%) และปุ๋ยสูตร 14-8-32 (10%)

รูปที่ 10 ชนิดของปุ๋ยอินทรีย์ที่เกษตรกรใช้ร่วมกับปุ๋ยเคมี ในพื้นที่ศึกษา

รูปที่ 11 ชนิดของปุ๋ยเคมีที่เกษตรกรใช้ในพื้นที่ศึกษา

นอกจากนี้จะใช้ปุ๋ยสูตรต่างๆ ที่มาขายตามห้องตลาด (ตารางที่ 1, 2, 3) ซึ่งเห็นได้ว่าเบอร์เท็นต์รวมของการใช้ปุ๋ยของเกษตรกรมากกว่า 100% เนื่องจากในรอบปีเกษตรกรบางคนมีการใช้ปุ๋ยมากกว่า 1 สูตร

จากปริมาณปุ๋ยในห้องตลาดที่เกษตรกรผู้ปลูกป่าม์ใช้อยู่พบว่า 55% ของชนิดปุ๋ยที่มีขายค่อนข้างเหมาะสมกับป่าล้มน้ำมัน 15% ของชนิดปุ๋ยที่มีขาย หากจะใช้กับป่าล้มน้ำมันจำเป็นต้องเพิ่มปุ๋ยเชิงเดียว 0-0-60 ร่วมด้วยและ 30% ของปุ๋ยที่มีขาย ไม่เหมาะสมกับป่าล้มน้ำมัน ทั้งนี้ การพิจารณาความเหมาะสมของปุ๋ยสำหรับป่าล้มน้ำมันนั้น ให้ข้อมูลความต้องการธาตุอาหารในการเจริญเติบโต และให้ผลผลิตของป่าล้มเป็นเกณฑ์ ซึ่งป่าล้มน้ำมันต้องการโพแทสเซียมสูงสุด รองลงมาเป็นไนโตรเจนและฟอฟอเรสเซียมที่สูด ที่คิดเป็นสัดส่วน N : P₂O₅ : K₂O โดยประมาณเท่ากับ 2.8 : 1 : 4.8 (ศูนย์วิจัยและพัฒนาการผลิตป่าล้มน้ำมัน, 2548) ดังนั้น สูตรปุ๋ยที่ค่อนข้างเหมาะสมจึงมี

N สูง และ K₂O สูงสุด เมื่อเทียบกับ P₂O₅ แต่เมื่อคูณเบอร์เท็นต์ของเกษตรกรที่ใช้ปุ๋ย พบว่าเกษตรกร 55% ใช้ปุ๋ยที่ค่อนข้างเหมาะสมกับป่าล้ม (ตารางที่ 1) เกษตรกร 10% (ตารางที่ 2) ใช้ปุ๋ยที่ต้องมีการเพิ่มสูตร 0-0-60 ถึงจะเหมาะสมกับป่าล้มและเกษตรกร 75% (ตารางที่ 3) ใช้ปุ๋ยที่ไม่เหมาะสมกับป่าล้มน้ำมัน จึงเห็นได้ว่าเกษตรกรจำนวนมากยังขาดความรู้ความเข้าใจ หรือมีปัญหานางประการทำให้ยังไม่มีการใช้ปุ๋ยที่ถูกต้องเหมาะสม

ตารางที่ 1 เบอร์เท็นต์เกษตรกรที่ใช้ปุ๋ยที่ค่อนข้างเหมาะสมกับป่าล้มน้ำมัน (55% ของชนิดปุ๋ยที่ขายในห้องตลาด)

ชนิดปุ๋ย (สูตร)	% ของเกษตรกรที่ใช้
14-10-30	17.5
14-7-35	2.5
12-8-22	5.0
15-10-30	2.5
14-8-32	10.0
13-7-35	2.5
12-6-22	2.5
15-7-35	2.5
14-10-30	5.0
14-8-30	2.5
12-6-26	2.5

ตารางที่ 2 เบอร์เท็นต์เกษตรกรที่จำเป็นต้องใช้ปุ๋ย 0-0-60 ร่วม (15% ของชนิดปุ๋ยที่ขายในห้องตลาด)

ชนิดปุ๋ย (สูตร)	% ของเกษตรกรที่ใช้
16-10-14	5
26-14-0	2.5
20-8-20	2.5

ตารางที่ 3 เบอร์เท็นต์เกษตรกรที่ใช้ปุ๋ยที่ไม่เหมาะสมกับป่าล้มน้ำมัน (30% ของชนิดปุ๋ยที่ขายในห้องตลาด)

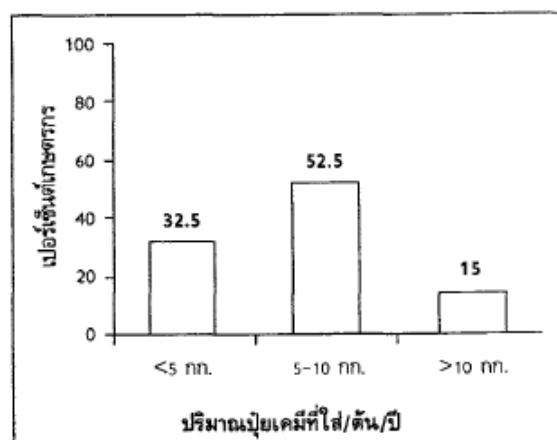
ชนิดปุ๋ย (สูตร)	% ของเกษตรกรที่ใช้
13-13-21	37.5
19-19-19	5.0
14-14-21	2.5
15-15-15	22.5
12-12-17	5.0
16-14-14	2.5

1.2.2 ปริมาณของการใช้ปุ๋ยเคมี

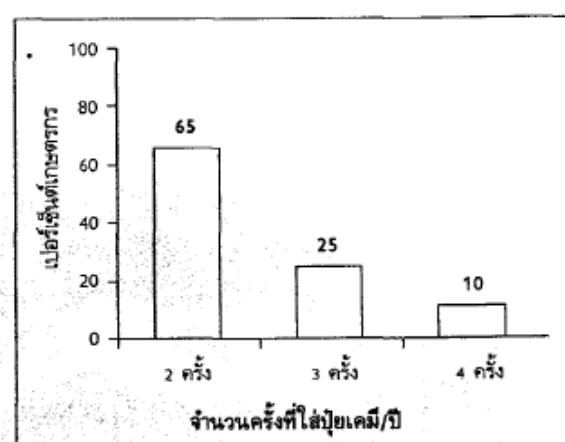
เกษตรกร 52.5% มีการใช้ปุ๋ย 5-10 กก./ตัน/ปี 15% มีการใช้ปุ๋ยมากกว่า 10 กก./ตัน/ปี และมี 32.5% ที่มีการใช้ปุ๋ยต่ำกว่า 5 กก./ตัน/ปี (รูปที่ 12) จากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการใช้ปุ๋ย ซึ่งจะเห็นได้ว่าเกษตรกร 67.5% มีการใช้ปุ๋ยมากกว่า 5 กก./ตัน/ปี ซึ่งมีปริมาณใกล้เคียงกับที่แนะนำโดยสถาบันไฟแทสและฟอสเฟตที่ให้ชาติอาหาร N, P, K, Mg และ硼 (B) ในรูปของยูเรีย หินฟอสเฟต ไฟแทสเซียมคลอไรด์ คีเซอร์เรต และโนเรต ถึงตันละประมาณ 2.7 กก., 1.5 กก., 4 กก., 1 กก. และ 80 กิโลมัลตามลำดับ (รวมใช้ปุ๋ย 9.2 กก./ตัน/ปี) สำหรับปัลเม่น้ำมัน อายุ 5 ปี (von Uexkull and Fairhurst, 1991) และสุนีย์และคณะ (2540) ได้ทำการทดลองใช้ปุ๋ย แอมโมเนียมชัลเฟต ทริปเปิลซูเปอร์ฟอสเฟต และไฟแทสเซียมคลอไรด์ ในปริมาณตันละ 3 กก., 1 กก. และ 3 กก. ตามลำดับ (รวมใช้ปุ๋ย 7 กก./ตัน/ปี) ในดินร่วนปนทรายชุดคอมฟ์ (Typic Paleudults, coarse loamy, siliceous, isohyperthermic) และพบว่า ปัลเม่น้ำมันที่ผลผลิตทะลุยสุดสูงถึง 3.22 ตัน/ไร/ปี ส่วนเกษตรกร 32.5% ที่มีการใช้ปุ๋ยต่ำกว่า 5 กก./ตัน/ปี นั้นจัดว่าใช้ปุ๋ยในปริมาณที่ค่อนข้างต่ำ และจากการพูดคุยกับเกษตรกรส่วนใหญ่มีความเชื่อว่า ถ้าไม่ใช้ปุ๋ยเคมีในขั้นตอนที่เพาะปลูกน้ำมันจะให้ผลผลิตต่ำ

สำหรับการใส่ในรอบปี พบร่วมกับการมีการใส่ปุ๋ยอย่างน้อย 2 ครั้ง/ปี เกษตรกร 65% มีการใส่ปุ๋ย 2 ครั้ง/ปี 25% มีการใส่ปุ๋ย 3 ครั้ง/ปี และ 10% มีการใส่ปุ๋ย 4 ครั้ง/ปี (รูปที่ 13) โดยการใส่ในแต่ละครั้งเกษตรกรมักไม่ใช้ปุ๋ยสูตรเดิม เช่น การใส่ 2 ครั้ง/ปี ในครั้งแรกอาจใส่ปุ๋ยเชิงประกอบ แต่ในครั้งที่ 2 อาจใส่ปุ๋ยเชิงเดียวสูตร 0-0-60 เมื่อต้น ดังนั้นการให้ความรู้ถึงชนิดและปริมาณปุ๋ยที่เหมาะสมแก่เกษตรกร จัดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการช่วยให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยที่ถูกต้องในปริมาณเหมาะสม ทำให้ปัลเม่น้ำมันเจริญเติบโตให้ผลผลิตสูง และลดต้นทุนค่าปุ๋ยได้

รูปที่ 12 เมอร์เซ็นต์เกษตรกรที่ใช้ปุ๋ยเคมีในปริมาณต่างๆ

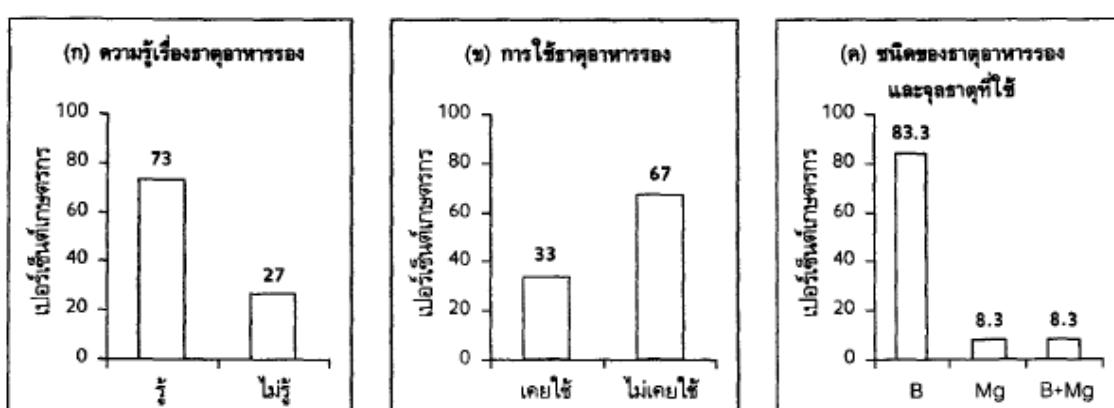

รูปที่ 13 เมอร์เซ็นต์เกษตรกรที่มีจำนวนครั้งในการใส่ปุ๋ยต่างๆ ในพื้นที่ศึกษา

1.2.3 ความรู้เรื่องชาตุอาหารรองและจุลธาตุ

ชาตุอาหารรองและจุลธาตุที่พบมักมีปัญหาในการขาดที่สำคัญค่าหรับปัลมน้ำมัน 2 ชนิด ได้แก่ แมกนีเซียม และไบرون ซึ่งมีความสำคัญต่อการให้ผลผลิตของปัลมน้ำมัน (ศูนย์วิจัยและพัฒนาการผลิตปัลมน้ำมัน, 2548) นอกจากนี้จากชาตุอาหารหลัก 3 ชนิด (ในโตรเจน พอสฟอรัส และโพแทสเซียม) จากการสอบถามข้อมูลของเกษตรกรพบว่า 73% มีความรู้ว่าปัลมน้ำมันต้องการใช้ชาตุอาหารรองและจุลธาตุ (รูปที่ 14 (ก)) มี 33% เคยให้ชาตุอาหารรองและจุลธาตุ กับปัลมน้ำมัน (รูปที่ 14 (ข)) โดยไบرونเป็น

จุลธาตุที่เกษตรกรใช้เป็นส่วนมาก (83.3%) (รูปที่ 14 (ค)) ส่วนแมกนีเซียมเกษตรกรยังไม่มีความเข้าใจว่าจำเป็น และพบว่ามีเกษตรกรเพียง 8.3% ที่มีการใช้แมกนีเซียม และอีก 8.3% มีการใช้แมกนีเซียมและไบرون แสดงถึงเกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับชาตุอาหารรองและจุลธาตุอยู่แล้ว หากมีการแนะนำที่ถูกต้องก็น่าจะเพิ่มการใช้ให้มากขึ้นได้ เพื่อให้การผลิตปัลมน้ำมันมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

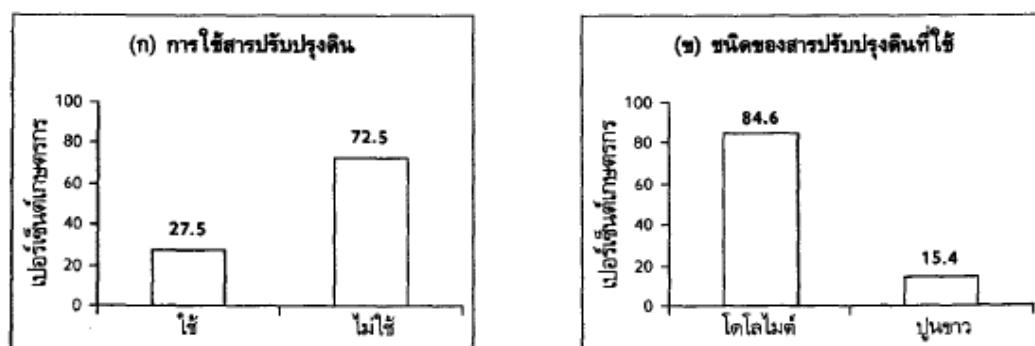

รูปที่ 14 การใช้ชาตุอาหารรองและจุลธาตุของเกษตรกรในพื้นที่ศึกษา (ก) ความรู้เรื่องชาตุอาหารรอง (ข) การใช้ชาตุอาหารรอง (ค) ชนิดของชาตุอาหารรองและจุลธาตุที่ใช้

1.2.4 การใช้สารปรับปรุงดิน

พื้นที่ปลูกปัลมน้ำมันในบางพื้นที่ อาจมีสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมในการเจริญเติบโตของปัลมน้ำมัน หากมีการใช้สารปรับปรุงดินเพื่อให้ดินมีความเหมาะสม ก็จะทำให้ปัลมน้ำมันเจริญเติบโตได้ดี ซึ่งจะเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้น้ำยาเคมีได้อีกด้วย จากการสำรวจพบว่าเกษตรกรมีการใช้สารปรับปรุงดินเพียง 27.5% (รูปที่ 15 (ก)) โดยผู้ใช้สารปรับปรุงดิน 84.6% ใช้โดยไม่มี ในขณะที่ 15.4%

(รูปที่ 15 (ข)) มีการใช้น้ำยา สาเทตุหนึ่งที่เกษตรกรนิยมใช้โดยไม่มี เนื่องจากในพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นแหล่งผลิตโดยไม่มี และเนื่องจากพื้นที่ปลูกปัลมน้ำมันส่วนใหญ่เป็นดินกรวดและมักขาด Mg การใช้โดยไม่มีเพิ่มขึ้นจะช่วยทำให้ดินมีสมดุลตื้อขึ้น สองผลให้ปัลมน้ำมันเจริญเติบโตให้ผลผลิตสูงขึ้น จึงควรมีการส่งเสริมให้เกษตรกรใช้โดยไม่มีเพิ่มขึ้น จากเดิมซึ่งมีใช้เพียง 27.5%

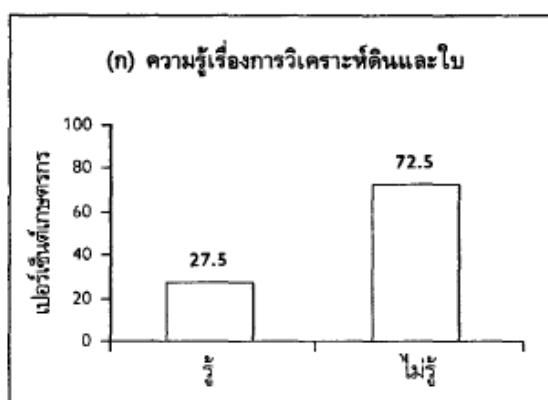
รูปที่ 15 การใช้สารปรับปรุงดินของเกษตรกรในพื้นที่ศึกษา (ก) การใช้สารปรับปรุงดิน (ข) ชนิดของสารปรับปรุงดินที่ใช้

1.2.5 การใช้ปุ่ยโดยใช้ค่าวิเคราะห์ดินและใบปลิมน้ำมัน

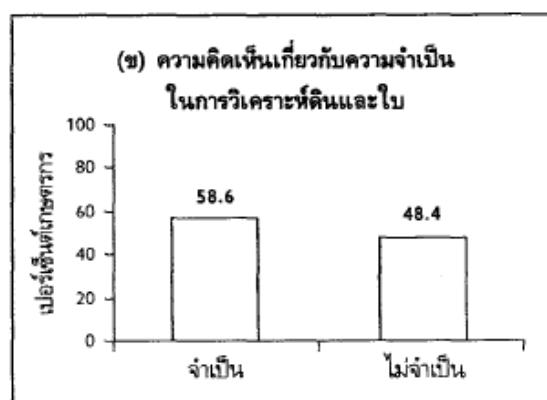
ในการกำหนดชนิดและปริมาณปุ่ยที่ใช้กับปัลส์ม้นน้ำมันอย่างถูกต้องและเหมาะสม จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ดินและใบปลิมน้ำมันเพื่อให้ทราบความต้องการธาตุอาหารของปัลส์ม (ศูนย์วิจัยและพัฒนาการผลิตปัลส์ม嫩น้ำมัน, 2548) จากการสอบถามเกษตรกรถึงกระบวนการในการใช้ปุ่ยโดยวิธีดังกล่าวพบว่าเกษตรกร 27.5% ทราบถึงวิธีการดังกล่าว เนื่องจากได้ความรู้จากการส่งเสริมการเกษตร และยังไม่มีการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ ส่วนเกษตรกรอีก 72.5% ยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการดังกล่าว (รูปที่ 16 (ก))

เมื่อถามถึงความจำเป็นที่ต้องวิเคราะห์ดินและใบปลิมน้ำมันเพื่อทราบความจำเป็นที่ต้องวิเคราะห์ดินและใบปลิมน้ำมัน เกษตรกร 58.6% เห็นว่ามีความจำเป็น เนื่องจากจะได้ใช้ปุ่ยได้ถูกต้องและลดต้นทุน

เพราในปัจจุบันปุ่ยมีราคาสูงมาก แต่เกษตรกรอีก 41.4% (รูปที่ 16 (ก)) เห็นว่าไม่จำเป็นเพราะเป็นการยุ่งยากและเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์ ประกอบกับในปัจจุบันปุ่ยที่มีขายในห้องตลาดมีการใส่ธาตุอาหารลงมาให้แล้ว (ซึ่งยังมีปริมาณไม่เพียงพอ กับความต้องการของปัลส์ม嫩น้ำมัน) จะเห็นได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ แต่เห็นความจำเป็นในการจัดการปุ่ย โดยใช้ค่าวิเคราะห์ดินและใบปลิมน้ำมันเพื่อทราบความจำเป็นที่ต้องการปุ่ยให้เหมาะสม กับความต้องการของปัลส์ม嫩น้ำมัน และประยุกต์ค่าใช้จ่าย จึงจำเป็นต้องมีกระบวนการให้ความรู้ในเรื่องนี้ และมีการดำเนินการอีก ต่อเนื่อง ทำให้การปฏิบัตินี้สามารถดำเนินการได้ในส่วนปัลส์มของเกษตรกรต่อไป

รูปที่ 16 ความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์ดินและใบปลิมน้ำมันของเกษตรกรในพื้นที่ศึกษา (ก) ความรู้เรื่องการวิเคราะห์ดินและใบ (ข) ความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นในการวิเคราะห์ดินและใบ

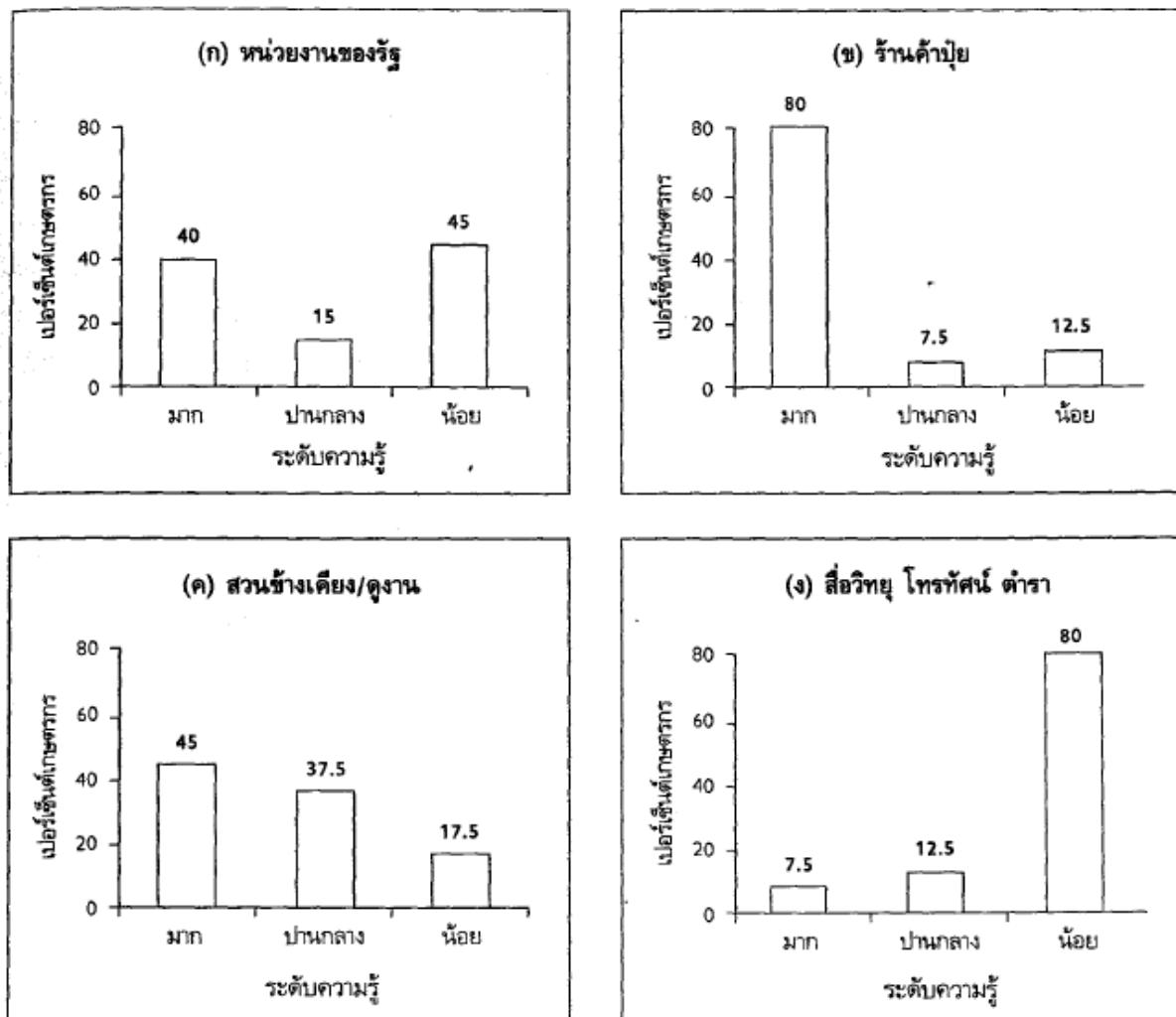
1.2.6 แหล่งความรู้ในการใช้ปุ่ยกับปัลส์ม嫩น้ำมัน

จากการสอบถามเกษตรกรถึงแหล่งความรู้ในการใช้ปุ่ยซึ่งให้ความรู้แก่เกษตรกรทั้ง 4 แหล่ง ได้แก่ จากหน่วยงานของรัฐ ร้านค้าปุ่ย สถานีข่าวเดียง (รวมถึงการไปดูสวนอื่นๆ) และจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ต่างๆ (รูปที่ 17) พบว่าเกษตรกร 80% ได้รับความรู้ในระดับมากจากร้านค้าปุ่ย 40% ได้รับความรู้ระดับมากจากหน่วยงานของรัฐและสวนข้างเคียง สำหรับสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และต่างๆ เกษตรกรได้รับความรู้น้อยที่สุด

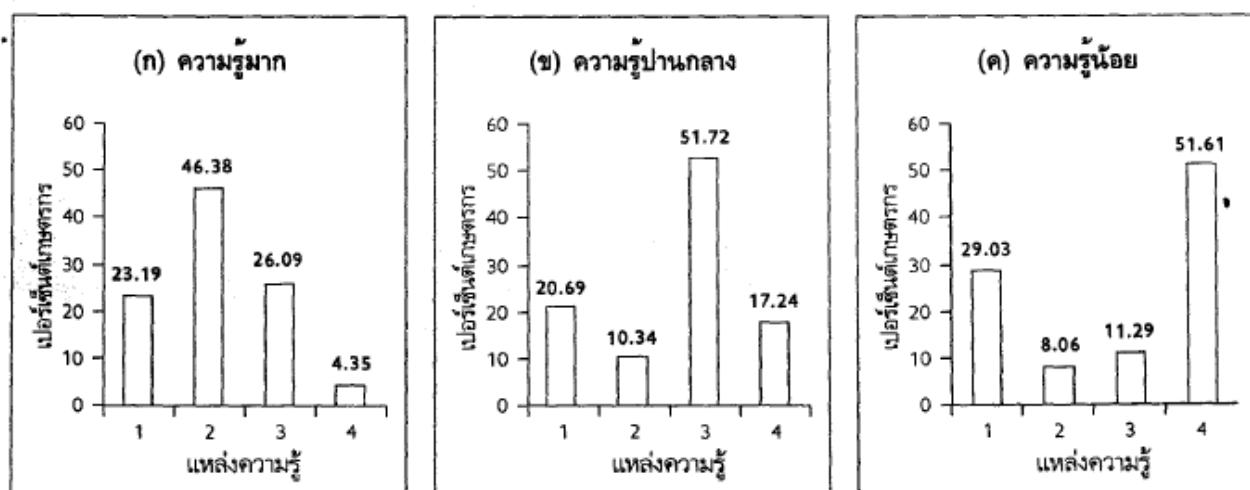
เมื่อถามถึงแหล่งความรู้ที่ได้รับ (รูปที่ 18) เกษตรกร 46.38% ได้รับความรู้ระดับมากจากร้านค้าปุ่ย

26.09% ได้รับความรู้จากสวนข้างเคียง 23.19% ได้รับความรู้จากหน่วยงานของรัฐ และมีเพียง 4.35% ที่ได้รับความรู้จากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และต่างๆ (รูปที่ 18 (ก))

ดังนั้น ในการเผยแพร่องค์ความรู้ที่ถูกต้อง เหมาะสมนั้น หน่วยงานของรัฐที่เป็นแหล่งองค์ความรู้ ควรมีการให้ บริการเพิ่มโดยมีความร่วมมือกับร้านค้าปุ่ย และเกษตรกรที่มีความรู้ และควรมีการเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่างๆ ให้มากขึ้นโดยเฉพาะวิทยุ เอกสารเผยแพร่หรือสิ่งพิมพ์ในรูปแบบต่างๆ ที่เกษตรกรยังได้รับความรู้ในสิ่งเหล่านี้ต่อ

รูปที่ 17 บริการความพึงพอใจที่ได้รับจากแหล่งความพึงพอใจต่างๆ ในการใช้ปัจจัยของเกษตรกรในพื้นที่ศึกษา (ก) หน่วยงานของรัฐ (ข) ร้านค้าป้าย (ค) สวนเรืองเดียง/ดุงาน (ง) สื่อวิทยุ โทรทัศน์ ตำรา

รูปที่ 18 เปอร์เซ็นต์เกษตรกรที่ได้รับความพึงพอใจต่างๆ แยกตามระดับความพึงพอใจกับการใช้ปัจจัยในพื้นที่ศึกษา (ก) ความพึงพอใจมาก (ข) ความพึงพอใจปานกลาง (ค) ความพึงพอใจน้อย
หมายเหตุ 1 = หน่วยงานของรัฐ 2 = ร้านค้าป้าย 3 = สวนเรืองเดียง/ดุงาน 4 = สื่อวิทยุ โทรทัศน์ ตำรา

สรุปและข้อเสนอแนะ

เกษตรกรสวนปาล์มในพื้นที่ศึกษาอ่าวนาอพาระแสง
กาญจนดิษฐ์ ตอนลักษณะทางการค้าและภูมิศาสตร์ จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่มีอายุ 40-60 ปี ประกอบอาชีพ
การทำสวนปาล์มน้ำมันเป็นอาชีพหลักเป็นส่วนใหญ่ มี
ความรู้ดังต่อไปนี้ ข้าดสวนปาล์มน้ำมัน
ส่วนใหญ่มีพื้นที่ 30-60 ไร่ และใช้พันธุ์ปาล์มน้ำมัน
ถูกผิดกฎหมาย (DxP)

เกษตรกรรมการใช้ปุ๋ยเคมีทุกส่วนและบางส่วนมีการใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ด้วยโดยส่วนใหญ่มีการใช้ปุ๋ยเคมีเชิงประกลบที่ไม่เหมาะสมกับความต้องการธาตุอาหารของปาล์มน้ำมัน และใส่ประมาณ 5-10 กก./ตัน เกษตรกรมีความรู้เรื่องธาตุอาหารของและจุลธาตุ แต่มีการใช้ธาตุอาหารพากโนรอนและแมกนีเซียมน้อย และมีการใช้สารปรับปรุงดินพากโคลไม้ต์และปูนขาวน้อยด้วย

เกษตรกรได้ความรู้การใช้ปุ๋ยจากร้านค้าปุ๋ยและสวนข้างเคียงเป็นหลัก ทำให้มีการใช้ปุ๋ยไม่ค่อยถูกต้องเหมาะสม และยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้ปุ๋ยตามผลวิเคราะห์ดินและใบ ซึ่งเป็นกระบวนการการใช้ปุ๋ยที่เหมาะสม

จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้ ทำให้ทราบถึง
สภาพการใช้ปุ๋ยของเกษตรกรในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ว่า
ส่วนใหญ่ยังใช้ไม่ค่อยถูกต้องเหมาะสม มีการใช้ปุ๋ยเชิง
ประกลบส่วนใหญ่ ได้แก่ สูตร 13-13-21 หรือ 15-15-15
ซึ่งมีเรโนโรปุ๋ย $N : P_2O_5 : K_2O$ เท่ากับ 1 : 1 : 1.6 หรือ
1 : 1 : 1 ที่ไม่ค่อยเหมาะสม สำหรับความต้องการ
ธาตุอาหารของปาล์มน้ำมันที่มีความต้องการ $N : P_2O_5 : K_2O$
ในสัดส่วนโดยประมาณที่ 2.8 : 1 : 4.8 ทำให้
การใช้ปุ๋ยของเกษตรกรขาดประสิทธิภาพ ถึงแม้มีการใส่ปุ๋ย
5-10 กก./ตัน/ปี แต่เกษตรกรสูญเสียเงินค่าปุ๋ยโดยที่
ปาล์มน้ำมันได้รับธาตุอาหารไม่เหมาะสมต่อการเจริญ
เติบโต เกษตรกรควรปั้นน้ำมันยังได้รับความรู้ด้านการ
จัดการปุ๋ยไม่พอเพียงโดยเฉพาะในเรื่องการวิเคราะห์ดิน
และใบ ดังนั้นหากมีการเพิ่มการให้ความรู้ที่ถูกต้อง
เหมาะสมแก่เกษตรกรแล้ว จะช่วยให้มีการใช้ปุ๋ยอย่าง
เหมาะสม มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถลดต้นทุน
ค่าใช้จ่ายปุ๋ยลงได้ ทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2547. ยุทธศาสตร์
อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ปี 2547-2552. กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ กรุงเทพมหานคร.

ธีระ เอกสมทวารเมฆรุ๊ฟ ชัยรัตน์ นิสันท์ ธีระพงษ์
จันทร์นิยม ประจิว ทองคำ และวรรณา เลี้ยยวาริน.
2546. คู่มือปาล์มน้ำมันและการจัดการสวน คณะ
ทวิพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
สงขลา.

ศุภชัยวิจัยและพัฒนาการผลิตปาล์มน้ำมัน. 2548. เส้นทาง
สู่ความสำเร็จการผลิตปาล์มน้ำมัน คณะทวิพยากร
ธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สงขลา.

สุนีย์ นิเทศพัตรพงษ์ ภิญโญ มีเดช สุรเกตติ ศรีกุล
และชาย ໂຮງວິສ. 2540. ผลของธาตุ N, P, K
และ Mg ต่อผลผลิตของปาล์มน้ำมัน. วารสารดิน
และป่า 19 : 171-189.

สุริยา ออยชานนท์. 2547. แนวโน้มความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มของไทย
และข้อเสนอแนะ. จดหมายข่าวปาล์มน้ำมัน
5:11-12.

Fairhurst, T.H. and Mutert, E. 1999. The oil
palm-fact file. Better Crops
International. 13 : 28-29.

Tan, K.S. 1976. Development, nutrient
contents and productivity in oil palm
on inland soils of West Malaysia.
Thesis, Univ. of Singapore.

von Uexkull, H.R. and Fairhurst, T.H. 1991.
Fertilizing for High Yield and Quality :
The Oil Palm. International Potash
Institute, Worblaufen-Bern/Switzerland.